

Michaela Čermáková

„Upřímně? Nejenže si myslím, že ji potřebujeme do Výboru, ale potřebujeme ji jako jeho Předsedkyni. Vést klub by totiž měl ten, kdo má zkušenosti, respekt, ale hlavně dokáže spojovat lidi. A nikoho lepšího než "Čermačku" si nedovedu představit.

(Petra Višková)

- Nazdárek, lidi moji, jakpak se máte?
- I když jsem byla přesvědčená, že do žádného „představenstva“ již nikdy nevlezu (těch 17 let v Kavalír a King Charles španěl klubu Praha mi stačilo), podlehla jsem prosbám přátel a ucházím se o místo ve výboru Cavalier King Charles Spaniel klubu Čech, Moravy a Slezska... A dopředu říkám – i když nedostanu potřebný počet hlasů, budu dál i jako řadový člen pomáhat při veškeré klubové činnosti.
- Mám pocit, že mě většina z vás zná, ale pro ty nové a začínající majitele a chovatele kavalírů se ráda představím: Jmenuji se Míša Čermáková a prvního kavalíra jsem si domů přinesla v roce 1987, kdy byla většina lidí udivena tím, že „jezevčík křížený s pekinézem“ může být uznaná psí rasa :-)
Od prvního okamžiku jsem byla přesvědčena, že lepší psí plemeno neexistuje a ráda jsem se věnovala jeho zviditelnění. Psala jsem články do časopisů, účastnila se seminářů a přednášek a dokonce jsme s Hankou Novákovou, Jiřkou Severovou a Hankou Krenkovou a našimi pejsky účinkovali u Honzy Musila v jeho tehdejší pořadu – Mazlíček... Ale to předbíhám, to bylo až roku 1999...
- V roce 1992 jsem posuzovala jako rozhodčí exteriéru svoji první výstavu, založila jsem si chovatelskou stanici Zlatý kavalír a od té doby se mi zdá, že bez kavalírů a jejich lidí se již prakticky neobejdu.
- Kalendáře, knížky o plemeni, chovatelská setkání, víkendy s kavalíry, výstavy, bonitace a svody dorostu se staly mými běžnými aktivitami, bez kterých si život už ani nedovedu představit... A také, vy, moji milí přátelé, a vaše dotazy, které mě hodně baví a hlavně – mám radost, že se o své kavalíry zajímáte a že vám není jedno, jaký žijí život.
- V poslední době mě stále víc zajímá odpověď na otázku – proč to ten pes dělá. S RNDr Františkem Šustou jsme dali dohromady docela hezkou knížku Vystavování je hra, kde vysvětlujeme, jak připravit pejska na výstavy (a nejen na ně) metodou pozitivní motivace. Tenhle styl výchovy psa není pouhý výcvik, ale spíš něco jako filosofie soužití člověka se psem, kdy je oběma společně moc hezky.
- Takže asi tak – stále budu předávat zkušenosti, pomáhat s chovem, s tréninkem a posuzovat pejsky, ale hlavně – spojovat vás všechny v jednu báječnou kavalíří rodinu, která má velkou moc; moc zajistit, aby naši pejskové byli zdraví, povahově vyrovnaní a k vidění ve stejně skvělé podobě i za sto let... To jim totiž fakt dlužíme.
- Tak jak? Jdete do toho se mnou?